

STEV. 1
-9-3-9

**IZ
ZNAK
SLOVENSKEGA
ČEBELARSKEGA
DRUŠTVA**

GLASILO

SLOVENSKEGA
ČEBELARSKEGA
DRUŠTVA

V
LIUBLJANI

LETNIK
XLII

Vsebina:

Katero čebelje pleme je najboljšo?	1	Slovansko čebelarstvo	11
Opazovalne postaje v letu 1937/38.	5	Čebelarstvo v Češkoslovaški	12
Paša	-	Čebelarski pridelki	15
Sadite vrbel	-	Pomladna	15
Kotiček za radovedneže	8	Leti čebela	15
Čtivo za začetnike	-	Opazovalne postaje	15
Januar	9	Društvene vesti	14
		Naše podružnice	15

Mali oglasi

Pristni čebelni vosek kupuje po najvišji dnevni ceni Oton Črepinko, trgovina, Maribor, Zrinskega trg 6 (zraven gl. kolodvora).

Kupim 20—30 rabljenih, praznih A. Ž. panjev, pravilne enotne mere, brez satnikov. Pomudbe je poslati na: Društveno čebelarstvo v teku januarja 1939.

Pojasnilo — navodilo podružnicam in članom.

Občni zbori. Podružnice naj skličejo svoje občne zборе najkasneje do konca meseca januarja. Čebelarje naj podružnični odbor ne vabi na občni zbor samo potem Slov. Čebelarja, več uspeha in večja udeležba bo, ako bodo gg. podružnični tajniki vabili vse čebelarje podružničnega okoliša s posebnim vabilom n. pr. 10 dni ali en teden pred občnim zborovanjem. Na zborovanjih naj se razpravlja o tekočih podružničnih zadevah in o smernicah za bodoče delo. Glavno delo v novem letu pa naj bo posvečeno vzreji čistih in dobrih matič in čistokrvni čebelni družini. To je podlaga našega slovenskega čebelarstva za vzdrževanje čiste in dobre, naše priznane čebele — sivke. To naj bo naša glavna naloga v novem letu. Razpravljajte zato na vseh zborovanjih največ o tej nalogi in zahtevajte predavanja o tej temeljni potrebi našega čebelarstva.

Članske izkaznice. Te smo priložili prvi številki Slov. Čebelarja vsem naročnikom. Onim, ki bodo plačali članarino pri podružnicah, jim bo izkaznico izpolnil in potrdil podružnični blagajnik s predsednikovim podpisom. Kdor bo poslal članarino direktno glavnemu odboru, naj prilepi na izkaznico odrezek položnice, ob priliki pa mu bo podružnični ali glavni odbor izkaznico izpolnil in potrdil. Čebelarji potrebujejo izkaznico pri nakupu čebelarskih potrebščin zaradi popusta in pri nakupu sladkorja.

Članarina — zavarovalnina. Letna članarina znaša za leto 1939, kot doslej din 35.—. Od tega zneska pripade podružnici din 5.— od vsakega člana, ostali znesek din 30.— pa je poslati glavnemu odboru. Direktni člani pošljejo din 35.— po položnici 11.066 glavnemu odboru. Vsak član je s članarino obenem zavarovan za škodo, povzročeno po čebelnih kužnih boleznih. Akcijo tega zavarovanja bo po sklepu širšega odbora Čebelar. društva vodil g. Anton Štefancioza, šol. upravitelj v Donački gori, p. Rogatec. Vsa navodila za prijavo škode in boleznih pa bodo še objavljena.

Članarina. Prosimo vse stare in nove člane, da poravnajo članarino takoj v prvih mesecih tega leta, najkasneje pa do konca meseca marca. Istotako prosimo, da pošljejo takoj zaostalo članarino vsi zamudniki. Zaradi netočno plačane članarine ima društvo veliko škodo, člani pa nikake koristi. Prosimo zato ponovno, bodite točni. Podružnični člani naj plačajo članarino le pri svojih podružnicah. Direktnim članom pa smo priložili položnice v tej številki lista.

Glasilo Slovenskega čebelarskega društva v Ljubljani

Izhaja mesečno.

Številka 1

V Ljubljani, 1. januarja 1939

Letnik XLII

Katero čebelje pleme je najboljše?

Po American Bee Journalu priredila M. V.

Z uvedbo panjev s premičnimi sati se je rodilo tudi zanimanje za tuje čebelje pasme, ki so jih začeli uvažati od vseh strani sveta. Val navdušenja za novosti je objel vse čebelarje, ki so kar tekmovali, kdo bo imel v čebelnjaku poleg večje zbirke panjev najrazličnejšega sestava tudi najlepše čebele kake tuje pasme. Toda čebelarji so se kmalu streznili, ker jih je skušnja izučila, da se z godljo čebeljih pasem ne doseže čudežev. Kaj naglo se je ohladilo zanimanje za manjvredne pasme: ciprško, banaško, sirijsko, afriško, mingrelsko in kaj vem za katero še. Modo sta preživeli te dve: kranjska in laška. Zadnja leta so napravljali poizkuse še s sivo kavkaško čebelo, toda vse kaže, da se ne bo uveljavila v večji meri.

Pred vojno je bilo po svetu največje zanimanje za kranjske in italijanske. Izvoz laške čebele je bil v glavnem usmerjen v Ameriko in v angleške kolonije, kranjska čebela pa si je osvojila domalega vso Evropo, v znatni meri pa tudi ostale dele sveta. Črna severna (nemška) čebela ni bila nikdar esportni predmet.

Nekako dvajset let pred vojno je dosegel izvoz kranjske čebele svoj višek, nato pa je začel padati. Zlasti Švicarji so začeli propagirati domačo črno čebelo, obenem pa so napovedali boj tujim pasmam. Po vojni se je izvoz še bolj zmanjšal, ker so nekatere države, ki so

bile glavni kupec naše čebele, njen uvoz prepovedale, češ, da se z uvoženimi čebelami razširjajo čebelje bolezni. Ta zapora, n. pr. v Nemčiji, USA, Švici i. dr., je prizadela težak udarec ne le našemu izvozu, marveč tudi laškemu.

S temi ukrepi pa ni bilo rešeno vprašanje najboljše čebelje pasme. Nemci so uvedli velikopotezno vzrejo matic črne čebele, Američani pa so plavali popolnoma v laških vodah. Kazalo je, da je naši čebeli po svetu odklenkalo. Le v njeni ožji domovini, v Sloveniji, je imela še vnete zagovornike...

V zadnjih letih so se začeli za sivko zopet živahneje zanimati. Začelo se je sistematično preizkušanje raznih čebeljih plemen na čebelarskih znanstvenih zavodih. Dosedanji uspehi so za nas in našo čebelo izredno zadovoljivi. Izkazalo se je, da so kranjice v resnici tako odlično čebelje pleme, da ga ne kaže kratko malo izločiti. Nemčija, ki je sivko prva preklela, jo je sedaj začela z vnemo propagirati in so tam že velika okrožja, kjer goje izključno to pasmo. Dognali so, da ima tako značilna in dobra svojstva, kakršnih nima nobena druga pasma. Zanimanje zanjo pa je veliko tudi v Avstraliji in po nekaterih afriških pokrajinah. Celó iz Amerike prihajajo vedno pogosteje glasovi, ki govore v prilog kranjici, in zdi se, da smo na pragu njenega novega vstajenja.

Za presojo vrednosti kake čebelje pasme je treba večletnega trudapolnega primerjanja z drugimi pasmami. Vse to more izvršiti le kak znanstveni zavod, kateri ima vse pogoje za take poizkuse. Preizkušati mora več plemen hkrati. Le

potem je mogoče izreči sodbo prave vrednosti. Tako preizkušnjo so napravili na kmetijski poizkusni postaji v Amesu v USA. Vodil jo je profesor dr. O. W. Park. Svoje uspehe je lani objavil v amerškem čebel. časopisu „American Bee Journal“ (v 8. in 9. številki).

Članek je zelo obširen, zato ga prinašamo le v izvlečku. Izpustili smo le ono, kar nima pomena za nas, podajamo pa točno vse, kar je bistvenega in važnega, da ostane slika preizkusov popolna.

Dr. Park piše:

„Dejstvo, da so šele Evropci prinesli čebelo v Ameriko, je za večino čebelarjev novost. Verjetno je, da je prva čebela prišla iz Holandske l. 1658. Znana je kot črna čebela. V indijanskem jeziku sploh ni oznake za čebelo, ki so jo pozneje Indijanci imenovali „muha belega moža“.

Po izumu premičnega satja je bila importirana italijanska čebela. Začelo se je razvijati moderno čebelarstvo in napredni čebelarji so iskali boljše čebelo. Italijanska čebela se je amerškim čebelarjem kmalu priljubila in je v začetku tega stoletja postala po Ameriki splošna.

Kavkaška čebela in Kranjica sta prišli v Ameriko po letu 1880. Nista pa postali posebno znani, kar se nekaterim čebelarjem ni zdelo prav. Čebelarsko društvo države YOWA se je odločilo, da bo od leta 1951. do 1956. eksperimentiralo z različnimi čebeljimi plemeni in objavilo izsledke.

Na poizkusni kmetijski postaji v Amesu smo postavili po 12 panjev kavkaške, italijanske in kranjske čebele. Družine smo dobili od znanih amerških rejcev, ker bi bil uvoz iz domovine združen s prevelikimi zaprekami. Vsem družinam smo vsako leto izmenjali matice. Kranjice smo dobivali od raznih rejcev. Družine smo skušali obdržati kolikor toliko močne in smo posvečali veliko pozornost različnim potrebam posameznih plemen.

Uporabljali smo Langstrothove panje na deset satov in dvema plodiščema. Matica je lahko prehajala pozimi in spomladi v oba dela panja. Lego teh dveh plodišč smo spomladi izmenjali vsakih 7 do 10 dni in podrli matičnike, kar je rojenje zelo zaviralo. Kadar je kak panj oslabel, smo mu dodali nekaj

satov zalege in čebel iz močnejših panjev.

Uvaževali smo tudi, da je zelo težko izvesti poizkuse na strogo znanstveni podlagi pri treh tako različnih čebeljih plemeni. Prepričani pa smo bili, da bomo s poizkusi podrobno spoznali lastnosti teh treh plemen.

Ne trdimo, da se bodo povsod ponavljali rezultati, do katerih smo prišli mi. Na splošno pa si bodo čebelarji ustvarili neko sliko o teh treh različnih čebeljih plemeni.

Pristavljam še, da smo maticam prirezovali krila, da smo lahko kontrolirali njih starost.

Večina amerških čebelarjev ve, da se tudi laške čebele razlikujejo po krotkosti, barvi, odpornosti proti boleznim in drugimi značilnimi lastnostmi. To velja tudi za druga čebelja plemena. Kar dožene kak čebelar, ne velja za drugega, dasi so podatki obeh pravilni. Tega se moramo zavedati, kadar razpravljamo v čebeljih pasmah. Nekatero lastnosti čebel lahko točno izrazimo s številkami, nekaterih, n. pr. odpornosti proti boleznim, pa ne moremo z veliko natančnostjo meriti.

Produkcija medu.

Razpredelnica 1.

Razpredelnica 1 nam kaže povprečni letni pridelek v l. 1952.—1956.

Leto	Kavkaške čebele funtov	Italijanske čebele funtov	Kranjice funtov
1952	168'6	177'7	165'2
1953	208'0	267'0	244'6
1954	105'9	116'0	200'5
1955	17'8	20'2	22'4
1956	148'2	147'9	242'7

Povprečna teža v 5. letih 117'3 146'1 175'0

Kranjice so odrezale znatno boljše od ostalih plemen. Kavkaške čebele niso nikdar dosegle prvega mesta. Dvakrat so bile prve laške čebele, trikrat pa kranjske.

Čisti donos smo ugotovili na ta način, da smo tehtali panje spomladi, ko smo jih vzeli iz prezimovališča, in jeseni, ko smo jih tja vračali. Razlika v teži, prištevši odvzeti med, nam je pokazala čisti donos.

Tabela nam kaže, da so bile italijanske čebele za 29 funtov ali 25 odstotkov

boljše od kavkaških, kranjice pa za 56 funtov* (47%) boljše od kavkaških in za 27 funtov (18%) boljše od italijank. Tako so se kranjice pokazale kot najboljše nabiralke medu.

Razpredelnica 2

kaže največji donos posameznega panja.

Leto	Kavkaška čebela funtov	Italijanska funtov	Kranjica funtov
1932	262	280	214
1933	300	332	412
1934	162	192	300
1935	55	39	59
1936	353	275	286
Povprečno	222	223	254

V petih letih so bile tedaj kranjice 4 krat prve in je bil med njimi tudi največji panj, ki je dal 412 funtov medu.

Razpredelnica 3

kaže 10 najboljših panjev v posameznih letih.

Leto	Kavkaška čebela	Italijanska čebela	Kranjica
1932	4	5	1
1933	2	4	4
1934	0	2	8
1935	3	4	3
1936	1	1	8
Skupaj	10	16	24

Kranjice so izkoristile 48% zmožnosti, italijanske 32%, kavkaške pa 20%.

Če vzamemo, da stane povprečno 1 funt medu 6 centov, je letni dohodek od kranjice za 1'62 dolarjev večji kakor od italijank in za 3'36 dolarjev večji kakor od kavkaških.

Prezimovanje.

Panji so prezimovali dobro zavarovani pred mrazom. Pustili smo jih na planem, poveznili nanje posebne hišice in zapazili panje z oblanjem.

Preden smo jih pripravili za prezimovanje, smo jih stehali. Zimsko izgubo na teži smo računali med zalogo, ki so jo pojedle.

Razpredelnica 4

Poraba zaloge medu čez zimo.

Od	Do	Dni	Kavkaške		Italijanke		Kranjica	
			Skupaj funtov	Na dan funtov	Skupaj funtov	Na dan funtov	Skupaj funtov	Na dan funtov
30. 11. 32	18. 5. 33	170	35'2	0'207	30'6	0'180	36'5	0'215
24. 10. 33	25. 4. 34	181	43'1	0'238	42'9	0'236	39'7	0'219
25. 10. 34	15. 5. 35	200	39'2	0'196	34'7	0'173	28'2	0'141
1. 11. 35	8. 5. 36	189	24'1	0'128	21'8	0'115	20'2	0'107
Povprečno		185	35'4	0'192	32'5	0'176	31'2	0'170

* Op. ur. 1 ameriški funt = 453 g.

Največ so povprečno pojedle na dan kavkaške, najmanj pa kranjice. Italijanke so se držale v sredi, porabile so samo 3'5% več kot kranjice, kavkaške pa 13% več kot kranjice. Čebelarjem z mnogimi panji ne bo vseeno, ali pribrijo 3'5% ali celo 13% medu.

Zimske izgube.

Zimske izgube gredo dostikrat na rovaš površnosti čebelarjev ali pa hude zime. V petih letih je padla 1 kavkaška družina, 1 laška, kranjska pa nobena. Na splošno so kranjice prezimile dobro, medtem ko je bilo več laških družin oslavljenih, če ne mrtvih. Družine s kranjicami so se tudi prve začele razvijati.

Pomladni razvoj družin.

Kranjice so pričele izletavati dva tedna pred kavkaškimi, in tri tedne pred laškimi. Posledica tega je bilo močno in zgodnje rojenje. Zato mora čebelar posvečati kranjicam večjo pozornost tri tedne prej kakor drugim pasmam.

Rojenje.

Razpredelnica 5

kaže število družin, ki so v posameznih letih rojile.

Leto	Kavkazke	Italijanke	Kranjice
1932	1	0	4
1933	3	0	6
1934	0	1	1
1935	1	0	3
1936	5	2	1
Povprečno	2	0'6	3

Italijanke so ohranile prvo mesto, kranjice so pokazale veliko nagnjenje do rojenja, čeprav smo tudi pri njih storili vse potrebno, da bi zabranili rojenje, vse tisto, kar se je izkazalo učinkovito pri italijanskih in kavkaških čebelah. Ta pojav si razlagamo tako, da se nam ni bati rojenja, če čas rojenja sovpada v dobo pomanjkanja nektarja. Če pa čas rojenja sovpada z dolgim in

nepreobilnim medenjem, pa je tendenca za rojenje močnejša.

Leta 1954. n. pr. so bile kranjice tik pred rojenjem in so že imele zaležene matičnike. Prav tedaj se je pričelo popolno pomanjkanje paše, ki je trajalo približno dva tedna. En kranjski panj, v katerem so bile priprave za rojenje že napredovale, je vseeno rojil, vsi ostali pa so podrli matičnike. Ko pa je po 14 dneh pričelo cvetje obilno mediti, je v kranjicah prevladal nabiralni nagon in to sezono niso več rojile. Ker so kavkaške in laške družine zaostale v razvoju za kranjskimi za dva ali 3 tedne, jih je zadelo pomanjkanje nektarja davno pred pripravami za rojenje, kar se je očitno pokazalo pri množini zalege, kajti obe plemeni sta nabrali skupno še malo manj medu kot kranjice same.

Kar pa se tiče zabranjevanja rojenja, moram poudariti, da niso niti kavkaške čebele niti kranjice tako poslušne kot italijanke.

Preleganje matic in osirotelost.

S preleganjem narava skrbi, da iz panjev zginejo stare in slabe matice. To je tudi dokaz, da je panj nezadovoljen z delom svoje matice. Večkratne poizkuse preleganja imamo lahko za znak, da so matice slabe. Preleganje se normalno vrši brez ovir, včasih pa dovede do tega, da ostane panj brez matice. Mi smo obe stanji — preleganje in osirotelost — šteli skupaj in smo dognali tole:

Leto	Kavkazke	Italijanke	Kranjice
1952	4	2	5
1953	7	4	3
1954	4	4	2
1955	7	9	6
1956	4	3	4
Povp.	5'2	4'4	4'0

Iz razpredelnice vidimo, da so bile kranjice trikrat prve.* Če primerjamo te razpredelnice z razpredelnicami 1 in 3, vidimo, da da tisto pleme, ki najmanj prelega, največ medu. Kadar je panj brez matice, ne goji zalege in je popolnoma jasno, da pleme, ki nagiba k temu, ne nabere toliko medu.

Odpornost do bolezni.

Evropske gnilobe za časa preizkuševanja v panjih ni bilo, pač pa smo našli

* Op. ured. To se pravi, da so bile glede matic najbolj v redu.

pri kavkaški družini leta 1951. ameriško gnilobo, leta 1954. isto bolezen v 1 kranjski in v 6 italijanskih v letih 1951., 1952. in 1956. Sicer pa je v takem preizkuševališču težko govoriti o nagnjenosti do bolezni.

Značaj.

Kavkaške čebele so znane kot najkrotkejše. Poudariti pa moramo, da kavkazijke, ki smo jih imeli mi, še zdaleč niso bile tako mile kakor kranjice. Ob dežju, vetru, ko je bilo treba uporabljati mnogo več dima, da bi preprečili pikanje, so bile kavkazijke mnogo bolj sitne kot kranjice. Italijanke so najbolj razdražljive. Imajo navado, da letajo okrog čebelarjeve glave in mu slede v najbolj oddaljene konce čebelnjaka. Reči smemo, da je najlažje imeti opravka s kranjicami, nato s kavkazijkami in slednjič z italijankami.

Ropanje.

Panje je bilo včasih treba pregledati, n. pr. ob času hude ali delne suše, ko se je vnelo ropanje. Reči smemo, da je bilo med ropnicami mnogo več čebel od temnih plemen, kakor italijank. Ob neki priliki smo nalovili ropnice v pasti in dognali, da so temna plemena med jetnicami prednjačila.**

Poraba zadelavine.

Ugotovili smo, da uporabljajo kavkaške čebele največ zadelavine. Včasih napravijo za žrelom med podnico panja in satniki cele pregrade, ki smo jih morali odstraniti. Najmanj zadelavine uporabljajo laške čebele, kranjice pa nekoliko več.

Pripombe.

Za praktičnega čebelarja je pač največje važnosti dejstvo, koliko medu nabere posamezno pleme, deloma tudi krotkost. Na splošno so se kranjice dobro izkazale med našim opazovanjem. Za nekatere čebelarje bodo te čebele zelo primerne.

Kranjice so vodile: a) v donosu medu, b) v ekonomični porabi zimskih zalog, c) v dobrem prezimovanju, d) v razvoju družin spomladi, e) v najmanjkratnem preleganju matic in f) v krotkosti. Njih

** Op. ured. Čim bolj je v kaki pasmi razvit nabiralni nagon, tem hujše „ropnice“ so čebele tiste pasme.

najresnejša napaka je nagnjenost k rojenju, ki bo tudi vzrok, da povprečni čebelar tega plemena ne bo smatral za najboljšega.

Pripomba uredništva. Naša čebela je ameriško preizkušnja kar najugodnejše prestala. Sedaj je tudi s popolnoma nepristranske strani potrjeno, da je vse res, kar smo o njej vedno trdili.

Ta preizkušnja naj bi bila in tudi mora biti naš vodnik pri bodočem delu za izboljšanje pasme. Velika rojivost je doma zlasti tam, kjer imajo čebele zgodnjo pašo na resi. Brez dvoma so pa pri nas tudi čebelji rodovi, ki ne rojijo radi. Te moramo iskati tam, kjer ni rese in se čebele začnejo razvijati pozno spomladi. Naš smoter je tedaj čista sivka in slaba rojivka. Ne smemo pa na slepo drveti samo za to ali ono lastnostjo, marveč upoštevati tudi druge, ki so še večje vrednosti. Čebelarimo zaradi medu. Zato moramo izbirati plemenjake, predvsem po obilnosti donosa.

Opazovalne postaje v letu 1937./38.

Mayer Julij — Dob.

Naše društvo ima po vsej Sloveniji razmeščenih 31 opazovalnih postaj, ki naj bi nam nudile nekaj pregled dogodkov na čebelarstvu na področju in obenem podale merilo za ocenitev povprečnega donosa medu. Delo poročevalcev je nevhvaležno in nesebično, zato se na tem mestu zahvaljujem vsem gospodom, ki kljub vsem nevshečnostim vestno in točno pošiljajo mesečna poročila.

Letos smo posvetili vso pozornost donosu medu, kar je pač umevno, ko so čebele po večletnem presledku imele zopet enkrat priliko, da so tudi za čebelarjev lonec nabrale nekaj sladkega blagoslova. Prihodnje leto bomo obrnili našo pozornost na razvoj in napredek čebelnih družin...

Med letom se je izvršila ena sama izprememba. V Žetalah je poročevalec Jerič

Zap. št.	Sedež postaje	Nadmorska višina	Poročevalec	Poklic
1.	Blejska Dobrava	577	Svetina Ivan	tov. delavec
2.	Breg — Križe	483	Golmajer Janez	obrtnik
3.	Kranj	385	Roos Albert	d. nadof. v p.
4.	Virmaše — Škofja Loka	361	Žontar Ivan	železničar
5.	Tacen pod Šmarno goro	314	Snoj Ivan	železničar
6.	Barje	289	Grčar Tit	šol. upravitelj
7.	Dob	305	Mayer Julij	šol. upravitelj
8.	Rova	350	Golmajer Franc	župnik
9.	Mekinje	415	Malešič Janko	šol. upravitelj
10.	Skorno — Novi klošter	450	Močnik Franc	urad. v p.
11.	Sp. Ložnica — Žalec	252	Pikl Andrej	čeb. mojster
12.	Leveč — Sl. Bistrica	355	Černejšek Jože	posestnik
13.	Muta ob Dravi	387	Flies Engelbert	posestnik
14.	Sv. Duh — Selnica	536	Gradišnik Jakob	posestnik
15.	Studenci — Maribor	265	Močnik Peter	šol. nadzornik
16.	Cezanjevci	182	Ribič Ivan	posestnik
17.	Nedeljica — Turnišče	170	Bakan Štefan	posestnik
18.	Žetale nad Rogatec	322	Jerič Jurij	uprav. pošte
19.	Donačka gora — Rogatec	397	Stefanciosa Anton	šol. upravitelj
20.	Kozje	307	Kunej Ivo	posestnik
21.	Videm — Krško	168	Bitenc Drago	učitelj
22.	Brežice okolica	156	Grabnar Vinko	posestnik
23.	Toplice na Dol.	179	Resman Ivan	šol. upravitelj
24.	Krka	300	Beuc Franc	posestnik
25.	št. Janž — Dolenjsko	347	Zdešar Henrik	šol. upravitelj
26.	št. Vid — Stična	360	Jereb Anton	posestnik
27.	Cerknica	575	Bečaj Franc	podobar
28.	Sv. Gregor — Ortnež	736	Adamič Jože	posestnik
29.	Novo mesto	180	Vales Josip	žel. uradnik
30.	Šmarjeta — Dolenjsko	375	Majzelj Ignac	krojač
31.	Valpča vas — Semič	280	Kočevar Ivan	posestnik

Jurij zaradi prevelike zaposlenosti in zaradi bolezni moral prenehati z opazovanjem in je oddal postajo g. Ferdu Hrovatu, ki je v začetku novembra stopil v krog naših sodelavcev. Kličem mu v pozdrav: Na prijetno sodelovanje in mnogo lepih prijetnih uric naj Vam prinese podrobno opazovanje življenja in delovanja naših ljubljenk!

Postaje so porazdeljene kakor kaže spodnja razpredelnica, ki tudi pojasnjuje lego postaje in osebe, ki so s svojim dobrim sodelovanjem omogočile, da podajam to poročilo.

Zimska doba.

Preteklo poslovno leto je bilo v marsičem zanimivo in izredno. Lanska jesen nam je v oktobru in v prvi polovici novembra naklonila obilicô lepih dni, ki smo jih porabili za dopolnitev manjkajoče zimske zaloge. Sladkor je prišel v naše roke zelo pozno in se čudimo merodajni oblasti, da noče uvideti nujne potrebe za pravočasno nakazilo sladkorja, ker ga morajo čebele še vsega predelati! S čudovito doslednostjo se vsako jesen ponavljajo iste neprilike, kot bi na pristojnih mestih sploh

ne vedli, da je sladkor potreben v naših krajih za prezimovanje čebel. Lepe dneve lanske jeseni pa so dobro izkoriščale tudi čebele, ki so pridno donasale obnožino z zapoznelega jesenskega vrtnega cvetja. Menda je ravno ta pozna obnožina blagodejno vplivala na panje, ki so bili zaradi poznega pokladanja precej razburjeni.

Prava zimska meseca sta bila le december in januar, vendar je bil ves čas zrak le zmerno hladen. V februarju so javile vse postaje lepe izletne dneve s popolno praho. Povsod so čebele že pridno izletavale po vodo, ker so gojile že mnogo zalege. Razvoj v marcu je bil zaradi obilice nove obnožine naravnost sijajen, proti koncu meseca se je ponekod že začel uveljavljati donos z vrbe, resja in koščicaste sadnega drevja. Panji so bili natrpani z živaljo.

Kljub poznemu izletavanju jeseni in zgodnjemu donosu obnožine se je poraba v teh zimskih mesecih sukala v običajnih mejah. Priložena tabela nazorno prikazuje porabo po posameznih postajah. Zaradi primerjanja sem sestavil pregled zimske porabe v zadnjih petih letih. Kot zimske

Opozovalna postaja	Poraba medu v dkg v zimskih mesecih					Povprečna poraba na panj
	1933/34	34/35	35/36	36/37	37/38	
Blejska Dobrava	515	650	455	810	620	610
Breg — Križe	317	350	400	590	520	446
Virmaše	530	690	525	495	570	562
Tacen	795	690	990	440	760	735
Barje	—	520	470	600	605	549
Dob	485	605	430	560	630	542
Rova	450	530	465	575	640	532
Skorno	865	615	650	390	695	643
Sp. Ložnica	475	565	525	425	365	471
Leveč — Sl. Bistrica	—	635	620	750	550	511
Muta	820	820	520	745	380	657
Sv. Duh — Selnica	485	660	480	610	465	540
Studenci	1175	890	610	800	840	863
Cezanjevci	930	790	650	970	800	828
Nedeljica	625	510	525	900	625	637
Donačka gora	730	660	420	510	730	610
Kozje	—	—	640	710	430	596
Brežice okolica	—	490	300	290	355	359
Krka	795	680	450	555	510	598
Cerknica	640	490	440	390	265	445
Sv. Gregor	600	695	435	410	615	551
Novo mesto	660	825	730	780	775	754
Smarjeta — Dol.	725	420	655	650	870	664
Povprečno	666,8	626,3	519,3	606,7	592,—	601,5

mesece sem računal čas od oktobra do vštetelega marca prihodnjega leta. Podatki so označeni v dkg čiste mesečne porabe. Desna končna rubrika nam pove, koliko medu povprečno porabi opazovani panj na leto.

Najnižjo zimsko porabo izkazuje postaja iz okolice Brežic, ki ne dosega niti 4 kg. Od 4—5 kg porabe izkazujejo tri postaje. Dve tretjini vseh postaj se čudovito sklada s strokovno ugotovljenim povprečkom po 6 kg medu čez zimске mesece; devet postaj porablja pod 6 kg, šest pa nekaj več. Dve postaji dosežeta porabo do 8 kg, dve pa to celo presejata. Najvišjo zimsko porabo medu izkazuje postaja v Studencih, posebno v zimi 1953/54, kar bi morda pričalo, da se panj dolgo ni mogel umiriti. Zadnja vrsta v razpredelnici pa nam predočuje povprečno zimsko porabo, ki se slednjič iz vseh postaj ustali kot splošna poraba 601½ dkg na zimo.

Pomladna doba.

April in maj sta bila letos naravnost katastrofalna. Oba meseca je bilo deževno in hladno vreme, kadar pa se je zjasnilo je čez noč pritisnila huda slana. Posmodila je borovnico; sadno drevje kljub obilnemu cvetju ni medilo in tudi travniške cvetice so hudo trpele. Glavna pomladanska paša je bila uničena. Kar je izletelo iz panja, se vanj ni več vrnilo! Zato se je razvoj plemenjakov skoro docela ustavil; zaradi pomanjkanja so mnoge matice prenehale z zaleganjem; ponekod so čebele podirale matičnike in mesto rojev smo gledali odgon trotov. Pičla zimska zaloga je kopnela kot pomladni sneg na soncu in preudarni čebelarji so pokladali sladkor, da so le žival ohranili pri življenju. Mnogi panji proti koncu maja niso imeli niti nastavkov; roji so se zapoznili.

(Konec sledi.)

P A Š A

Sadite vrbe!

Jos. Verbič.

Med prvimi oznanjevalkami pomladi in med prvimi dobaviteljicami čebelne hrane so cvetne mačice na vrbah. Vsaka mačica zase je skupina večjega števila cvetov in jo zato imenujemo tudi razcvetje.

Ta razcvetja imajo svoje ljubko ime, ker so v začetku, ko se prilimejo iz popkov, čez in čez pokrita z gosto stoječimi, gladkimi, sivkastobelimi dlačicami, kakor naše bele mišje sovražnice. Šele pozneje se iz gostih dlačic prikažejo rumeni prašniki, in sicer v takem številu, da vsa mačica porumeni. Na drugih mačicah pa se pojavijo mnogoštevilni zelenkasti pestiči, iz katerih se razvijejo plodovi. Imamo torej prašne in pestične mačice. Pomniti pa moramo, da pri vrbah nikjer ne najdemo prašnih in pestičnih mačic na enem grmu ali drevesu. Ena rastlina poganja vedno le prašne mačice, druga iste vrste pa vedno le pestične. V poletnem, jesenskem in zimskem času pa ne opazimo nobene razlike med obema.

Vsi cveti prašnih in pestičnih mačic imajo mednike, ki izločajo mnogo medecine. Rastline s prašnimi mačicami pa nudijo čebelam še obilico cvetnega prahu, ki je neobhodno potreben za proizvajanje krmil-

nega soka, brez katerega matica ne more zalegati in se zalega ne more razvijati. Zaradi tega so vrbe s prašnimi mačicami za čebele veliko večje vrednosti kot one s pestičnimi razcvetji.

Največ vrbovih grmov in dreves raste ob stoječih in tekočih vodah. Tu se nahajajo največ vrbe, ki imajo ozke, dolge, suličaste in z belkastimi dlačicami pokrite liste in jih zato imenujemo bele vrbe.

Ker te vrbe večinoma zgodaj spomladi cveto, so v mnogih krajih prve rastline, ki vabijo čebele k obilno obloženi mizi. Čebelna zalega se ob taki paši izborno razvija. Ob slabem vremenu in na vetrovnih krajih pa zvabijo obvodne vrbe mnogo čebel v prezgodnji grob. Včasih so zgube tako velike, da čebelne družine vidno oslabe.

Manj nevarne so čebelam vrbe, ki ne rastejo ob vodah. Najbolj znana med temi je beka, ki nam z mnogimi svojimi zvrstmi vred daje šibje za vezanje in za pletenje košev in drugih izdelkov. Ker jo zelo režejo, za čebelno pašo nima pomena. Zadnja sodba velja tudi za znano, tu in tam posamezno posajeno vrbo žalujko, ki se po svojih dolgih, a tankih, naravnost navzdol visečih vejicah razlikuje od sorodnic. Težje spoznamo v brezcvetnem stanju vrbo z imenom iva, ker ima kakor mnogo drugih rastlin široke pakrožne liste.

Ivo smatramo med vrbbami za najizdatnejšo in zato za najvažnejšo pašno rastlino. Svoje mačice porumeni proti mesecu marca. Njene enoletne vejice so obilnejše obložene z razcvetji kot vejice njenih vrstnic in njeni prašniki so večji kot pri drugih vrbbah. Kosa se z njo le še bujnejše rastoča Smithova (čitaj: Smitova) vrba, ki je pri nas manj znana. Sadijo jo kot okrasno rastlino, ker so njene mačice v začetku nekoliko rdečkasto nadahnjene.

Za čebelarje, ki nimajo v svoji bližini zadosti zgodnjega cvetja, kar velja posebno za one, ki jih obdajajo obširne njive, kakor na Ljubljanskem, Kranjskem, Krškem, Dravskem in Murskem polju, ali sredi enoličnih gozdov, ali na kraških tleh, je zelo priporočeno, da si nasadijo na svojih zemljiščih nekaj iv ali Smithovih vrbb. Pa tudi v krajih, kjer se je čebelarstvo zelo razmahnilo, bo nasad imenovanih vrbb zelo spopolnil že obstoječo pašo.

Vse vrbe ljubijo bolj vlažno in rahlo zemljo, vendar nekatere, med temi tudi zadnje imenovani, uspevajo tudi v suhi, peščeni in težki zemlji. Imata pa pod takimi pogoji krajšo življenjsko dobo. Ta nedostatek pa nas ne sme odvracati, da bi jih ne sadili, posebno še, ker je njihova obnova zelo preprosta.

Vrbe razmnožujemo s potaknjenci. Skoraj vsaka vejica, ki jo potaknemo v zemljo, odžene in se tudi vkorenini. Mnogo takih potaknjencev ne prestane zime, ali pa še naslednje leto klavrno životari. Posebno se upira taki razmnožitvi iva in menda tudi njena sopriporočenska. Ako hočemo, da se nam bodo potaknjenci že prvo leto razvili v krepke, samostojne in porabne rastline, postopamo takole:

Januarja meseca, ko vrbe še niso začele napenjati očesc, narežemo od rastlin, o katerih vemo, da poganjajo le prašne mačice, enoletne mladike in jih z ostrim nožem razrežemo v 2 do 2,5 dm dolge kose. Porabni so le spodnji in srednji deli mladik, zgornje pa zavržemo, ker se njihova očesca razvijajo v mačice. Tudi tankih mladik ne uporabljamo, ker se počasi in slabo razvijajo.

Narezane kose mladik porabimo za potaknjence. Hranimo jih do začetka marca v hladnih kletih, kjer jih, povezane v majhne snopiče, zakopljemo v moker pesek. Moremo jih pa tudi zagrebsti na senčni severni strani kakega poslopja ali

ograje v rahlo zemljo, ki jo potem pokrijemo s tanko plastjo listja.

(Konec sledi.)

Kotiček za radovedneže

1.) Kateri pitalniki so boljši za A. Ž. panje, pločevinasti za pitanje od spodaj v plodišču ali pitalniki za v medišču? O. R. v C.

Le redki so čebelarji, ki uporabljajo pitalnike v medišču. Običajni pitalniki iz pločevine, ki jih potisnemo pod sate v plodišču, so mnogo enostavnejši in pitanje lažje, zato so se jih skoro vsi čebelarji oprijeli. Njih glavna napaka je, da radi nagajajo s tem, da klaje ne požirajo. Toda temu je vzrok njih slaba izdelava, ne pa njih konstrukcija. S temi pitalniki dovajamo hrano čebelam na najprirodnejši način. Čebele morajo iz gnezda, da pridejo do hrane, prav tako kadar izletavajo na pašo. Zato je tudi pitanje od spodaj spomladi bolj učinkovito, ker povzroča večje življenje v panju, z njim pa obilnejše zaleganje matice.

Pitalniki za pitanje od zgoraj so bolj komplicirani in dražji, ker morajo biti napravljeni tako, da zadržujejo čebele in toploto v plodišču. Primerni so zlasti za pitanje v pozni jeseni, ko je že hladno in čebele ne morejo več iz gnezda do pitalnikov pod satjem. Stekleni baloni (tirinški) niso primerni za pokladanje večje množine hrane, ker ne dopuščajo, da bi jo jemala večja množina čebel hkrati.

2.) Ali bi bile blazinice, napolnjene z ovenimi plevami, dobre za paženje panjev v medišču in plodišču? R. S. v R. n. L.

Ne vem, zakaj bi ne bile, če pleve temeljito prerešetate, da bodo brez prahu. Nevarnost pa je, da se v njih naseli mrčes, ki jih bo zjedal. Bolje je, če jih napolnite z odpadki prediva. Take blazinice morate od časa do časa na soncu posušiti in temeljito prezračiti.

3.) Imam skoraj novo točilo, ki pa je začelo na več mestih rjaveti. Ali naj ga pleskam z oljnato barvo? P. T. v L.

Vaše „skoraj novo točilo“ je bilo bržkone napravljeno iz slabo pocinjene pločevine, sicer ne bi začelo rjaveti že tako zgodaj. Morda ste ga pa uporabili slabo očistili? Tudi med načne pločevino. Oljnate barve za pleskanje vam ne priporočamo, ker ne prenese večkratnega čiščenja z vodo. Vzemite dobro barvo z lakom ali pa kupite „Medoluks“, lak, ki ga dobite v D. Č.

4.) Kje čebele bolje prezimujejo, v medišču ali v plodišču? Z. C. v S. p. I.

Večina čebelarjev jih prezimuje v plodišču, toda večina pa tudi še nikdar ni preizkusila prezimovanja v medišču. Je pa precej čebelarjev, ki zagovarjajo tako prezimovanje. Pravijo, da imajo čebele gori bolj toplo, prezimujejo mirnejše in tudi manj porabijo, ker je toplina bolj enakomerna in družina ni tako izpostavljena vremenskim spremembam, kakor spodaj pri žrelu.

Če odstranimo pred ajdovo pašo rešetko iz panja, najdemo jeseni družino v medišču, kamor se je pomaknila sama od sebe, ker ji zgoraj prija.

Priporočamo prezimovanje v medišču vsem čebelarjem, ki nimajo posebnih shramb za satje in tudi tistim, ki imajo čebele daleč od doma, n. pr. na kakem stalnem pasišču. Potem vsaj nimajo skrbi za satje, ki ga močna družina najbolje varuje pred veččami.

5.) V našo vas se je pripeljal neznanec, ki je imel na vozu posodo z medom in ga je ponujal od hiše do hiše. Tudi vse sosedne vasi je oblezel in razpečaval med po mnogo nižji ceni kot je tod običajna. Ali je tak način prodaje dopusten? F. L. v L.

Ni dopusten! Z medom krošnjariti ni dovoljeno in tak način prodajanja spada v poglavje krošnjarjenja. Vsak krošnjar (n. pr. s suho robo, Dalmatinci, Kočevarji) mora imeti obrtni list, kdor ga pa nima, je kazniv.

6.) Nabavil sem si tri panje čebel in imam z njimi mnogo veselja, ki pa ga mi greni okolnost, da po vsakem piku strašno otečem. Loti se me mrzlica, po vsem životu se mi pojavi izpuščaj kakor otroku, ki je obolen za noricami. Prihaja mi tudi slabo. Poizkusil sem že najrazličnejša sredstva proti učinku pika, pa mi ne pomagajo. Kaj mi svetujete? J. C. v K. g.

Poskušajte čebelariti s pomočjo čebelarске krinke in zanesljivih rokavic. Če tudi to ne bo pomagalo, kajti kaka čebela bo kljub temu „orožju“ našla pot do vaše kože, potem ne kaže drugače, kakor opustiti čebelarjenje. Vaša preobčutljivost je morda v zvezi z vašim srcem. Vprašajte zdravnika!

7.) Prosim, priobčite v „Kotičku“ pojasnilo o razmnoževanju vrb, za kar bi vam bil hvaležen. C. J. v Ž. p. P.

Naprosili smo gospoda društvenega predsednika, da je spisal o vrbah poseben članek, ki ga objavljamo v tej številki S. Č.

8.) Pošiljam vam v pismu vršiček neke rastline, ki jo pri nas v Beli krajini čebele zelo berejo, ne vem pa njenega imena... P. P. v M.

Poslali ste nam vejico materine dušice (thymus serpyllum), ki zares izvrstno medi in cvete od maja do pozne jeseni. Zlasti po skalovitem in pustem svetu, v vaši okolici je je mnogo.

ČTIVO ZA ZAČETNIKE

Januar.

K. Brezovčan.

Srečno, prav blagoslovljeno novo leto želim vsem čebelarjem; saj se s tem mesecem začenja po koledarju leto. Za čebelarja pa je že minula tretjina novega čebelarskega leta, ki se začenja oktobra meseca z zazimovanjem čebel. A nič zato. Pustimo, naj govori koledarsko novo leto.

Vsak vesten čebelar se ozre sedaj še enkrat nazaj v minulo leto in ni ga čebelarja, ki ne bi našel kaj napak, ki jih je storil. Mogoče je zamudil opraviti pravočasno nekatera čebelarska dela, kar se je maščevalo z manjšim donosom, z osirotelimi družinami, z ropanjem itd. Je-li ravnal po nasvetu izkušenih čebelarjev, ali je gledal le na število družin, ne pa na živalnost panjev, ki naj mu naberejo zlatih darov narave v podobi medu? Je-li

točil med pravočasno, ne prezgodaj in ne prepozno? Je-li nudil svojim čebelam primerno bivališče in hrano za zimo, ali jim je morda pustil za ves njih trud le nekaj miloščine v podobi nezadostne zaloge, večinoma iz onega medu, ki ga ni mogel iztočiti, ker je izviral od tako imenovane mane?

Sedaj ni več čas, da bi se čebelar kesal, treba se je poboljšati, popraviti storjene napake in se jih izogibati za bodoče. Kdor nima svojih čebel rad, temu ni mogoče pomagati; usoda njegovih čebel je usoda njegovega čebelarstva: propadlo bo. So pa čebelarji, ki so napravili take napake iz nevednosti ali iz bahavosti, ker niso hoteli zaostajati za drugimi glede števila panjev in v množini natočenega medu. Pri jemanju medu so se zanašali na ajdovo pašo, ki je lani prevarila vse čebelarje. Mnogi so prodali natočeni med za sramotno nizko

ceno. Denar so porabili za potrebne ali celo nepotrebne reči, ob zazimljevanju čebel pa ni bilo ne medu ne denarja. Takim čebelarjem kličem v resen opomin: ljubezen do čebel mora voditi naša dejanja, a nič drugega. Čebelar, ki ljubi svoje čebele, se ne vznemirja, ako se drugi bahajo s številnimi roji in bajnimi donosi. On ve, da tudi njegove čebele store, kar jim je mogoče, in gleda z mirnim očesom v bodočnost, ker si je zajamčil uspešno čebelarjenje s pametnim ravnanjem s čebelami. Tisti, ki so se svojčas bahali z roji in obilico medu, bodo molčali kot grob, ko jim bo propadala družina za družino. Tudi tebi, dragi čebelar, ne bo nič laže pri srcu, ko boš svoje mrličke pokopaval, ako bi ti tudi drugi čebelarji povedali, koliko izgub imajo.

Torej naj bo novoletni sklep vseh čebelarjev, ki imajo kaj ljubezni do svojih čebel, da ne bodo v prihodnje gledali na drugo nego na dobrobit čebel, vse drugo, roji in med, bodo pa prišli sami po sebi.

Sedaj pa h glavnemu vprašanju: kako naj sedaj popravimo storjene pogoške?

Ako bo v januarju trda zima in vsa narava v ledenih okovih, se pač ne da nič drugega napraviti kot čebele brez vznemirjenja še bolj toplo zapažiti, da ostanejo pri življenju do trebilnega izleta. Ako zapazimo, da začenja kaka družina od lakote umirati, jo lahko vsaj deloma rešimo na ta način, da jo prenesemo v zmerno toplem prostor, še migajoče čebele, pa nabrizgamo z močno medeno vodo (ne s sladkornol). Ko oživijo, jih temeljito nakrmino. Takih navodil pa prav ni treba, ker mora čebelar lačne panje založiti že jeseni.

Ako pa nastopi milo vreme, tako da začnejo čebele izletavati, je dolžnost vsakega čebelarja, ki nima prav čiste vesti, da pogleda v panje. Ne bo jih razkopaval, zadostuje pogled v panj zadaj, še boljše pa spredaj, ako imajo panji ameriško žrelo. Ako vidi dno pokrito z belimi drobci, je to znamenje, da sedijo čebele na strjenem medu, ki ga morejo le deloma zavživati. Ti beli drobci so resen opomin, naj čebelar ne odlašava več, ampak naj pomaga čebelam vsaj sedaj v skrajni sili. Treba je pač, neglede na zgodni letni čas, dobro nakrmiti družine s sladkorjem (10 kg sladkorja na 7 litrov vode ali z razredčenim medom, 4 kg medu in ½ litra vode). Hrano je treba pokladati toplo šele zvečer, a isti dan popoldne pa moramo panj nekoliko

segreti s tem, da postavimo toplo opeko za okencem panja. Večjo množino hrane je treba pokladati v dveh zaporednih večerih, pitalnike pa na vsak način zjutraj odstraniti, če kaže, da bodo čebele izletavale. Ne smemo pa pokladati na podlagi napačnega mnenja. Le bela zrnca so dokaz neprimerne zimske hrane, nikakor pa ne temna. To so razjedine pokrovec na medenem satju in pričajo o primerni zimski hrani. Kdor je zazimil čebele na pičli zalogi, mu ni treba paziti na drobir. Krmi naj, in sicer zelo izdatno, da ne bo večino svojih čebel v prihodnih dveh mesecih pokopal.

Gotovo so nekateri čebelarji zazimili tudi slabotne panje, kar seveda ni bilo prav. Ako imajo te družine dovolj hrane, naj jih sedaj pustijo pri miru, meseca marca pa naj jih uredi, če jih ne bodo porabili za osirotele družine.

Zgodi se velikokrat, da kaže kaka družina po prvem trebljenju znake osirotelosti. Čebele močno šumijo, begajo še zvečer pri žrelu in po bradi, medtem ko so se druge družine že davno umirile. Ko smo se prepričali, da je družina resnično brez matice in imamo rezervno družinico na razpolago, odkrijemo rešetko, prestavimo rezervno družino s satjem in čebelami vred v medišče, praznino pa zastavimo s težjimi sati iz plodišča, tako da je vse medišče polno, v plodišču pa nekaj praznine. Kdor nima rezervne družine, pač pa kako slabšo družino z dobro matico, naj porabi to za ureditev osirotelega panja. Če pa nimamo niti rezervne družine, niti slabšega panja, je najbolje, da zapremo brezmatičnemu panju žrelo, odkrijemo sosednemu rešetko, in prestavimo vso osirotelo družino s satjem in čebelami vred v medišče sosednega panja.

Po prvem izletu skrbimo za mir. Dobro je, da se čebele sedaj, ko so se rešile blata, zopet stisnejo in v miru hranijo svoje moči za pomlad.

Kdor ni priprl žrela s kovinastimi zapahi, bo našel pri tem ali onem panju polno razjedeni čebel, same glave in zadke brez oprsja. To je delo rovke, ki je gospodarila v panju. Da ne bo še večje nesreče, naj čebelar vsaj sedaj pripre žrela s kovinastimi zapahi. Seveda se mora pri panjih z razjedeni čebelami prepričati, če ni rovka morda še v panju.

Sneg, ki blagodejno pokriva zemljo, postane lahko poguba neštetim čebelam. Če zapade ob južnem vremenu in začne sonce

greti, izletavajo uboge čebele, privabljene od sončnih žarkov, na plano, padajo v sneg, se vanj pogrezajo in umrjejo. To preprečimo na ta način, da zgodaj zjutraj odkidamo sneg pred čebelnjakom, vsaj 1½ m na široko, prvega sončnega dneva pa večkrat denemo na žrela nekoliko snega, da čebele ne čutijo sončne toplote in ne morejo iz panjev. Zvečer odstranimo sneg, drugo jutro pa ga potresemo daleč na okoli z zemljo, senenim drobirjem ali z žagovino. Pepel uporabljajmo le v skrajni sili, nikdar pa ga ne smemo trositi na stre-

ho čebelnjaka. Potem ni več tolike nevarnosti za čebele in jih čebelar lahko pusti, da izletavajo, ker se je sneg že sesedel in je na njem nastala nekaka skorja.

Gotoov zanima čebelarje, kako naj opravljajo panje in si napravijo to ali ono koristno reč za svoje čebelarstvo. A spis je dovolj dolg, dnevi so še kratki in bolje je, da odložimo delo na prihodni mesec. Ker veljajo ta navodila tudi za mesec februar, bomo prihodni mesec obravnavali čebelarjevo delo pozimi v delavnici.

SLOVANSKO ČEBELARSTVO

Čebelarstvo v Čehoslovaški.

Skupina švicarskih čebelarskih znanstvenikov je prepotovala l. 1937. slovanski del Čehoslovaške. Vodja švicarskega čebelarskega zavoda v Liebefeldu pri Bernu, dr. Morgenthaler, ki se je tega potovanja udeležil, je lani v „Schweizerische Bienenzeitung“ (11. 1938.) objavil obširen članek o tej ekskurziji. Ker je dr. M. znanstvenik svetovnega slovesa in je prepotoval že mnogo sveta zgolj zaradi spoznavanja tujega čebelarstva, je njegova sodba o čehoslovaškem čebelarstvu gotovo pravilna in utegne zanimati tudi naše čebelarje.

Dr. Morgenthaler omenja, da Švicarji do takrat niso imeli pojma o čehoslovaškem čebelarstvu, pač pa so po obširnih, odlično opremljenih in ilustrovanih čeških in slovaških časopisih, ki jih dobivajo v zameno, sodili, da mora biti na visoki stopnji. Toda videli so več nego so pričakovali. Od dne do dne so bili bolj presenečeni nad velikopoteznim pospeševanjem čebelarstva po državi in osrednjih čebelarskih društvih. Na Češkem, Moravskem in Slovaškem imajo zelo dobro urejene čebelarske zavode, ki razpolagajo tudi z velikimi čebelnjaki. Poleg teh imajo tudi pokrajinska društva svoje učne in poizkusne zavode, ki jih vzdržujejo z lastnimi sredstvi. Slovaški zavod „Paseka“ nima primere v Evropi!

Država je ustanovila zavode takoj po svetovni vojni, ko se je narod osvobodil večstoletnega zatiranja. Mlada republika

je smatrala za svojo častno zadevo, da tekmuje z drugimi kulturnimi državami v vsem, kar je primerne za pospeševanje narodne blaginje. Pri tem velikopoteznem delu je bilo odkazano čebelarstvu posebno odlično mesto, kar mora razveseliti slehernega čebelarja in čebelarskega znanstvenika.

Odkod črpajo društva velika sredstva, ki so potrebna za vzdrževanje svojih velikih šol in zavodov? Država jim daje sladkor za pitanje čebel za polovično ceno. Od vsakega kilograma dobe 1 din, ki ga porabijo v društvene namene. Iz teh sredstev bo državna čebelarska zveza plačevala tudi stroške za izdajo velikega dela o čehoslovaškem čebelarstvu (Naše čebelarstvo), ki bo obsegalo 10 obširnih zvezkov in bo edinstveno v čebelarski književnosti. Prvi zvezek v obsegu 300 strani je že izšel in obravnava statistiko čehoslovaškega čebelarstva naravnost vzorno.

Izredno zanimiva čebelarska muzeja v Taboru in v Brnu dokazujeta, kako globoko je vkoreninjeno čebelarstvo v narodu.

Blagostanje čebelarskih organizacij dokazujejo zelo lepo in skrbno prirejene čebelarske razstave in izdaje učil. „Zveza“ je sprejela v službo arhitekta, ki strokovnjaško urejuje vse razstave, tudi najmanjše, in nadzira opremo čebelarskih listov. Vsako številko mu morajo predložiti še preden izide.

Tudi nemški in ogrski čebelarski listi so dobro opremljeni in urejevani. „Der Deutsche Imker“ in „Méheszétünk“ preka-

šata po obsegu in odlični opremi vse čebelarske liste v Nemčiji in na Ogrskem. Dr. Morgenthaler pravi, da to ne diši ravno po zatiranju narodnih manjšin po čehoslovaški vladi. Isti vtis zelo širokogrudne strpnosti so Švicarji dobili tudi pri branju nemških opozicionalnih dnevnikov, ki precej neovirano zagovarjajo svoje opozicionalno stališče. Nepriistranski človek se ne more dovolj načuditi, da je bilo treba nasprotja v Čehoslovaški, kakor so trdili, rešiti nasilno in takoj, medtem ko se mirno dopušča, da se na južnem Tirolskem ravna z Nemci stokrat huje.

Lepota čehoslovaške zemlje je napravila na Švicarje nepozabne vtise. Toda še mnogo bolj jim je seglo do srca prebivalstvo. Srečanje z voditelji čehoslovaškega čebelarstva in obiski čebelnjakov priprostih čebelarjev je bilo neprestano spoznavanje ljudi z globoko srčno izobrazbo. Slovanski pregovor „Gost v hiši, Bog v hiši“ so tam spoznali v polni meri. Povsod so jim nudili takega gostoljubja, kakršnega so do takrat spoznali samo iz pravljič. V nedeljo so videli ljudstvo v njegovih slikovitih narodnih nošah, slišali narodne pesmi, ki tako prisrčno govore o ljubezni do domovine, žalostno pojejo o izgubljeni sreči in ognjevitost izpovedujejo neukrotljivo ljubezen do svobode.

Dr. M. zaključuje svoje poročilo s sledečimi besedami:

„Vrnili smo se domov z novim bogastvom. Najdražje, kar smo prinesli s seboj, so prijateljstva, ki smo jih tam sklenili, povečanje našega obzorja s tem, da smo spoznali vso doslej nam malo znano in visoko razvito kulturo Čehoslovaške in njeno visoko stoječe čebelarstvo. Zlasti pa so nova poznavanja s prebivalci Čehoslovaške v nas ustvarila trdno prepričanje, da bo ta narod prestal strahovito katastrofo, ki ga je zadela, in s tem zopet okreplil tudi močno omajano vero ostalega človeštva v končno zmago pravice in človečanstva.“

Čebelarski pridelki.

Kontrola medu

je tako važna zadeva, da jo bodo morale uvesti vse podružnice, če bodo hotele svojim članom pomagati pri raz-

pečavanju medu. Odbor SČD je nedavno razpravljal o tem in sklenil, da bo akcijo za uvedbo kontrole poživil. Obenem je sklenil, da bo Društvena čebelarna odslej kupovala od društvenih članov le kontroliran med domačega izvora. Konkurenca z medom postaja vedno bolj občutljiva. V Ljubljani je vedno več trgovin, ki se pečajo zlasti s prodajo medu, ki ga dobivajo od drugod in ga ponujajo pod raznimi eksotičnimi oznacbam. Tej konkurenci bomo kos le tedaj, če bomo dali domačemu medu pečat brezpogojne pristnosti in čistoče, kar bomo dosegli le s kontrolo. Kontrolirani med z namke „Med ved“ mora sčasoma postati vsakdanje živilo in krepčilo na mizi slehernega našega človeka. Konsum medu moramo podesetoriti, pa še ne bo tolik, kolikršen je pri drugih narodih.

Za propagando kontroliranega medu bo pa treba mnogo dela in denarnih žrtev. Našega društva to ne plaši, zlasti ker pričakuje, da bodo to akcijo čvrsto podprle vse čebelarske podružnice in posamezni čebelarji.

Obenem bo treba skrbeti, da sadove propagande ne bodo želi v prvi vrsti razni prekupci in špekulanti z medom, ki za propagando ne store ničesar in ki spravljajo na domači trg mnogo slabše tuje blago in podirajo že itak zelo nizko ceno s še nižjo, kar jim je mogoče le z nakupom manj vrednega blaga. Sadovi naše propagande naj ostanejo izključno našim zavednim in organiziranim čebelarjem!

Pravilna označba vrste medu

je pri solidni kupčiji samo ob sebi umevna. Ne gre, da bi čebelar n. pr. prodal kostonje med za cvetličnega. Napačna označba ima za čebelarja lahko prav neprijetne posledice. Ravno sedaj teče pravda proti nekemu čebelarju, ki je prodal ljubljanskemu trgovcu smrekovca za cvetlični med in s tem dosegel višjo ceno. Trgovcu mu blaga ni hotel plačati, ker so izvedenci ugotovili, da ne odgovarja označbi pri prodaji, in je vložil tožbo na razveljavljenje kupčije. Pozor tedaj!

Manko:

Pomladna.

Dahnil veter je po gozdu,
zacingljajl je beli zvonček,
mehko ga pobožal z neba
gorki striček, zlati sonček.

Zvonko je cingljajl porednež,
vabil v goste je čebele,
radostne in srečne k njemu
so ob zori poletele.

Tam ves dan so bile v gostih
in medico sladko pile,
za slovo so belim zvončkom
mlada lica poljubile.

Manko:

Leti čebela —

Letí, letí čebela zlata
čez njive in livade speče
in v rosi koplje se srebrni,
ko v gorah jutro se leskeče.

Letí, letí čebela zlata,
objema rožice zaspane,
s poljubom gorkim jih obuja,
ko jasne se bleste poljane.

Letí, letí čebela zlata,
tja daleč plava v tihe dalje,
kjer sonce se odeva v sinje,
z dragulji posejane halje.

OPAZOVALNE POSTAJE

Mesečni pregled za november 1938

Kraj	Višina nad morjem	Panj je teže						Toplina zraka			Dni je bilo										
		pridobil v			izgubil v			v mese- cu čistih dkg	največ pri- dobil	naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.														
		mesečni tretjini dkg						pridobil	po- rabil	dkg	dne	C°									
Blejska Dobrava . . .	577	—	—	—	45	30	50	—	125	—	—	+10	-5	+3·9	4	6	—	17	5	8	—
Breg-Križe	483	—	—	—	10	10	10	—	30	—	—	+17	-6	+4·23	4	7	—	16	—	14	—
Kranj	385	—	—	—	20	20	15	—	55	—	—	+20	-2	+5·09	13	9	—	16	2	12	6
Virmaše - Škofja Loka .	361	—	—	—	40	20	—	—	60	—	—	+14	1	+6·78	11	9	—	17	5	8	9
Tacen-Šmarna gora . .	314	—	—	—	40	50	35	—	125	—	—	+16	-1	+6·—	13	5	—	18	4	8	10
Barje	289	—	—	—	65	30	20	—	115	—	—	+14	-4	+5·—	10	4	—	20	9	1	2
Dob	305	—	—	—	20	10	10	—	40	—	—	+15	-4	+5·01	4	9	—	21	5	4	3
Rova	350	—	—	—	15	10	10	—	35	—	—	+15	-2	+6·—	13	9	—	15	7	8	3
Mekinje	415	—	—	—	80	20	30	—	130	—	—	+17	-2	+5·04	14	7	—	13	8	7	14
Škorno-Novi kloster . .	450	—	—	—	40	35	40	—	115	—	—	+19	-4	+6·28	6	6	—	9	17	—	—
Sp. Ložnica-Žalec . . .	252	—	—	—	15	10	20	—	45	—	—	+11	-4	+3·83	13	5	—	10	13	8	19
Leveč-Sl. Bistrica . . .	355	—	—	—	25	25	50	—	100	—	—	+15	-4	+5·01	5	7	—	15	10	10	9
Muta	387	—	—	—	30	20	20	—	70	—	—	+14	-1	+4·33	8	6	—	12	10	5	10
Sv. Duh - Selnica . . .	536	—	—	—	30	20	20	—	70	—	—	+14	1	+5·95	7	2	—	9	11	7	9
Studenci-Maribor . . .	265	—	—	—	50	45	50	—	145	—	—	+15	-5	+4·68	14	4	—	13	10	11	12
Cezanjevci	182	—	—	—	20	80	20	—	120	—	—	+15	-3	+3·76	—	3	—	17	5	12	9
Nedeljica-Turnišče . . .	170	—	—	—	95	35	40	—	170	—	—	+17	-2	+7·05	7	—	—	13	8	5	11
Žetale-Rogatec	322	—	—	—	35	15	10	—	60	—	—	+16	1	+7·06	3	4	—	11	9	8	15
Donačka gora-Rogatec .	397	—	—	—	40	20	20	—	80	—	—	+20	-2	+6·44	12	4	—	5	11	8	7
Kozje	307	—	—	—	30	20	30	—	80	—	—	+22	2	+9·07	5	3	—	20	5	8	—
Leskovec-Krško	168	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brežice-okolica	156	—	—	—	—	5	—	—	5	—	—	+17	—	+7·73	17	6	—	8	15	7	14
Toplice-Dol.	179	—	—	—	25	15	50	—	90	—	—	+15	-1	+3·63	14	8	—	11	5	14	11
Krka	300	—	—	—	40	—	5	—	45	—	—	+20	—	+4·46	13	3	—	17	4	9	17
Št. Janž-Dol.	347	—	—	—	150	50	15	—	215	—	—	+19	-5	+5·01	11	6	—	14	14	2	1
Št. Vid-Stična	360	—	—	—	35	15	25	—	75	—	—	+16	-6	+4·75	11	3	—	17	8	5	—
Cerknica	575	—	—	—	40	10	10	—	60	—	—	+19	-6	+5·51	15	9	—	14	8	8	18
Sv. Gregor-Ortnek . . .	736	—	—	—	30	25	10	—	65	—	—	+12	-5	+4·01	5	4	—	9	6	15	10
Novo mesto	180	—	—	—	30	20	20	—	70	—	—	+20	-2	+7·28	17	8	—	11	5	14	1
Šmarjeta	375	—	—	—	50	20	30	—	100	—	—	+20	—	+7·35	11	8	—	15	3	12	30
Valpča vas	280	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Vsi panji so AŽ sestava.

November 1958. je bil lep poznojesenski mesec: Prva tretjina je bila sončna in topla ter nam je naklonila mnogo izletnih dni. Ponoči se je toplina sukala okrog ničle, sem ter tja je padla celo lahna slana, vendar so mnoge postaje poročale, da so čebelnice še prinašale nekaj obnožine. Nekateri čebelarji so šele sedaj pokladali sladkorno raztopino, pa je čebele kar niso rade sprejemale. Le kjer so pridali pošteno porcijo medu, je šlo pitanje naglo iz rok.

Druga mesečna tretjina je bila hladna in brez izletov. Po večini so se panji umirili in čebelarji so jih začeli zazimljati.

Tretja tretjina pa je bila hladna in deževna. Nekoliko dni je pritiskal nenavadno topel jug in so ponekod čebele močno izletavale. Posebno močno so se prašile 23. in 24. nov.; v Spod. Ložnici in Donački gori so ta dneva prinašale celo obnožino. Okolica

Brežic poroča, da so brale zadnjo obnožino celo 28. novembra.

Z Dolenjskega prihaja poročilo, da so se pojavili že prvi mrličji. Gotovo so bili to zelo pozni roji, ki si niso mogli nabrati na otavi in ajdi dovolj zimske zaloge.

Medene zaloge po vaseh so skopnele, cena medu je poskočila. Danes se ponekod prodaja med že nad 20 din za kg, pa ne cvetlični. Ali je bilo res potrebno, da so nekateri „preveč vneti“ čebelarji potisnili ceno tako nizko? Ali res ne znajo misliti in malo potrpeti? Danes in ves čas doslej bi lahko držali med na povprečni ceni 16 do 18 din! Ali smo se letos zmodrili za prihodnost!?

*

Srečno in veselo novo leto želim vsem gosp. poročevalcem in jih prosim tudi z naprej za živo sodelovanje v prospah našega narodnega čebelarstva! J. Mayer.

DRUŠTVENE VESTI

Obvestilo. Zaradi nesporazuma, ki je nastal med glavnim odborom in Zvezo čebelariskih podružnic v Kranju zavoljo plemenilne postaje, ki jo je ustanovila Zveza v Kranju, se je sestal dne 16. decembra 1958. predsednik prof. Verbič in društveni tajnik z g. Ravnikom, tajnikom Zveze v Kranju. Po obostranskem pojasnilu je bil nesporazum prijateljsko likvidiran.

Vosek bomo kuhali. Vse člane iz Ljubljane in okolice ter tudi druge društvene člane, ki imajo voščino in ne morejo voska sami skuhati, opozarjamo, da bo Društvena čebelarna tudi letos prevzemala voščine v kuho proti običajni odškodnini. Voščine je poslati DČ najkasneje do 15. februarja. Blago mora biti v vreči ali v trdnem papirnatem omotu, da se ne raztrese. Na vreči mora biti privezan košček lepenke z naslovom pošiljalca in z označbo teže voščin. Zakasnelih pošiljk ne bomo prevzemali, ravno tako usmrajenih in plesnivih voščin.

Reklamni letaki za med,

ki jih je založilo SČD, stanejo samo 10 dinarjev 100 kosov.

Reklamni letaki

so raznobarvni in so v velikosti Slov.

Čeb. Besedilo je razvidno iz zadnje lanske številke. Slov. Čeb., 3. stran ovitka.

Vse p. n. podružnice in cenjene člane vabimo, naj po

reklamnih letakih

prav pridno segajo in z njimi v svojem okolišu propagirajo konsum medu.

Le z neprestanim opozarjanjem o vrednosti medu bomo povečali njegovo porabo, s tem pa tudi lažjo razprodajo.

Ljudje morajo vedeti, kje je dober med na prodaj. To izvejo iz najučinkovitejšega oglasa, iz

reklamnega letaka,

ki jih obenem tudi pouči o vsem, kar morajo vedeti o medu.

Reklamni letaki

niso zavržen denar, marveč dobri prijatelji slehernega čebelarja, ki mu pomagajo vnovčiti njegov medeni pridelek. V lastno korist segajte po

reklamnih letakih,

ki so tako poceni, da sami vabijo k nakupu. Saj stane

100 reklamnih letakov samo 10 din.

XXXIV. seja dne 24. novembra 1938. Odbor je razpravljajl o letaku za propagando za med. o kontroli medu ter o zadevah Društvene čebelarne. G. predsednik je poročal o pravilniku zavarovalnega sklada in o tiskovinah, ki jih bo treba nabaviti za sklad. Odbor je sklenil, da se tisk Slov. čebelarja odda za leto 1939 Blasnikovi tiskarni, ker je stavila najugodnejšo ponudbo.

XXXV. seja dne 27. novembra 1938. To je bila v tem letu druga seja širšega odbora, ki se je je, poleg članov ožjega odbora, udeležilo še 8 članov širšega odbora iz raznih krajev banovine. Odbor je najprej odobril vse sklepe, ki jih je napravil in izvršil ožji odbor, in sicer od zadnje seje širšega odbora. Nato je odobril blagajniško poročilo upravnega odbora in čebelarne. Daljša razprava pa se je vnela o lanski mariborski čebelarski razstavi. Važna je bila nadaljnja debata o naslovih, oz. pravih imenih podružnic. Nekatere podružnice namreč uporabljajo naslov: Slov. čebel. društvo, podružnica v ..... kar pa je po pravih napačno. Edino pravičen je naslov: Podružnica Slov. čebelarškega društva v ..... Član odbora g. Ribič je poročal o pregledu čebelnjakov v radgonskem okraju, ki je bil dovršen letos v poletju. Bolezenska izvedenca, g. Rudolf in Pihler, sta pre-

gledala v 32 dneh 4023 panjev v vseh vaseh omenjenega okraja. Ugotovilo se je, da je bil ta pregled, kakor tudi oni v ptujskem in ljutomerskem okraju, z ozirom na zatiranje čebelnih družin zelo potreben in koristen. Osrednji odbor bo s tem delom nadaljeval tudi v okraju Murska Sobota. Širši odbor je odobril pravilnik zavarovalnega sklada za škodo, povzročeno po čebelnih kužnih boleznih. Nato je razpravljajl o napravi skladišča za čebelarstvo, ki ga nujno potrebuje. O tem pa ni bil storjen še nikak sklep, ker se bo ta zadeva še obravnavala na prihodnjih sejah. Odbor je naročil za društvo nekaj vrb, ki jih bo razmnožil, potem pa oddajal članom. Vso akcijo prav skrbno vodi g. predsednik. Za povečanje porabe medu bo društvo založilo posebne reklamne letake, ki bodo na razpologo tudi vsem podružnicam in članom. Širši odbor je vzel na znanje poročilo g. Ribiča, ki je omenil, da je nova uredba o prevažanju čebel na ajdova pasišča letos pomirjevalno vplivala na čebelarje. Prevoz in odvoz se je v celoti izvršil brez posebnih incidentov.

XXXVI. seja dne 15. decembra 1938. Odbor je razpravljajl o delavnici za satnice, odobril račun za sotrudnike lista in nekaj tekočih društvenih zadev.

NAŠE PODRUŽNICE

Občni zbori podružnic.

Kamnik, 15. januarja ob 9. v restavraciji Kenda v Kamniku.

Barje pri Ljubljani, 8. januarja ob 10. v šoli na Barju.

Šmartno ob Paki, 6. januarja takoj po prvi sv. maši v Zadružni dvorani.

Celje, 22. januarja ob 9. zjutraj v pisarni Kreditne zadrge drž. uslužbencev.

Rogatec, 22. januarja ob 2. popoldne v šoli Doučka gora.

Ljutomer, 15. januarja ob 9. v Okrajni posojilnici v Ljutomeru.

Brežice okolica, 2. februarja ob 2.30 popoldne pri tajniku Vinku Grabnarju ml. pri kolodvoru Brežice.

Krka, 6. januarja po prvi sv. maši v Hranilnici in posojilnici na Krki.

Dravograd, 15. januarja ob pol enajstih v gostilni gosp. Rabiča v Dravogradu.

Muta, 29. januarja ob 10. v šoli na Muti.

Begunje pri Cerknici, 6. januarja ob 15. pri g. Škerlu Ludviku v Begunjah.

Veržej, dne 6. januarja ob 1/2 9. zjutraj v ljudski šoli v Veržeju.

Poljanska dolina, dne 22. januarja ob 8. v ljudski šoli v Poljanah.

Križe, 15. januarja ob 9. dopoldne v posebni sobi gostilne pri „Domulniku“ v Trziču.

Turnišče, dne 8. januarja ob 9. pri čebelarju Kučko Štefanu v Turnišču.

Črna pri Prevaljah, 15. januarja po prvi maši v ljudski šoli.

Ptuj in okolica, na praznik sv. Treh kraljev dne 6. januarja v kavarni g. Podgorška na Spodnjem Bregu. Pričetek ob 9. uri dopoldne.

Mežica, dne 2. februarja točno ob 9. dopoldne v prostorih g. Stoparja v Mežici. Zaradi izredne važnosti dnevnega reda se članstvo vabi k polnoštevilni udeležbi.

Zg. Polskava, dne 8. januarja po jutranji maši v šolskem poslopju na Zg. Polskavi.

Vse člane pozivajo podružnice, da pridejo zanesljivo na občni zbor in naj pripeljejo s seboj še neorganizirane čebelarje. Naj ne pozabijo na denar za plačilo članarine. Dobra udeležba je moralna podpora podružničnemu odboru za nadaljnje delo. Pridite torej vsi!

Podružnica Kranj ima svoj redni letni občni zbor na dan sv. Treh kraljev dne 6. januarja, ob 1 1/2 uri pop. v stranskih prostorih gostilne pri Grajzerju na Primskovem. Najbrž bo ta občni zbor zvezan s prav zanimivim predavanjem, zato, čebelarji, pridite prav vsi, pripeljite pa seboj tudi Vaše neorganizirane čebel. prijatelje.

Maribor in okolica, dne 15. januarja ob 9.30 uri v zeleni sobi hotela Mariborski dvor v Mariboru, Kralja Petra trg (Pokojninski zavod). Dnevni red: 1. Poročilo predsednika. 2. Poro-

čilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo preglednika računov. 5. Volitve. 6. Slučajnosti. Občni zbor je sklepčen, ako je prisotnih $\frac{1}{2}$ do glasovanja upravičenih članov, ob nesklepčnosti pol ure po prvotno določenem času nov občni zbor, ki je sklepčen ne glede na število prisotnih članov.

Stična, 8. januarja ob 9. dopoldne v gostilni „Gradiček“. Odbor vabi vse podružnične člane in tudi nečlane, da se zbora gotovo udeleže polnoštevilo. Poleg običajnega dnevnega reda bo na dnevnem redu tudi razprava o ajdovih pasiških. Zato pozivamo tudi podružnico v št. Vidu in Gabru, naj pošljeta svoje zastopnike, da se skupno posvetujemo o ureditvi ajdovih pasišč kakor tudi o predlogih in podatkih, ki naj jih pošljemo banski upravi.

Ljubljanska podružnica bo imela prihodnjo odborovo sejo v torek dne 10. januarja ob 8. zvečer v običajnem lokalu. Člani in njihovi prijatelji so na odborovih sejah vedno dobrodošli. — Tajnik.

Podružnica v Mozirju je priredila v nedeljo dne 23. oktobra l. l. v gostilni Kolenc svojo prvo čebelarstvo razstavo. Razstavila je različne panje od koša do žnidaršičevega panja, razne čebelarске potrebščine, med, vosek, medeno pecivo, medico in medeno vino. Razstava je bila prav dobro obiskana. Razstavni odbor je smatral za umestno, da priredi ob tej priliki predavanje in je v ta namen naprosil vlč. g. župnika Perneta iz Nove štifte, ki se je vabilu prav rad odzval in v prikupni obliki številnim čebelarjem in drugim govoril o shranjevanju in koristi ter uporabi medu. V kritje stroškov in v namene društva je bil prirejen tudi srečlov, ki je bil po svoji strani prav privlačen. Vsem, ki so pripomogli k prireditvi, najiskrenejša zahvala. — Varaločnik Miha, t. č. tajnik.

Opozorilo članom ljublj. čebelarске podružnice. Za domala vse člane ljublj. podružnice so današnji številki priložene podružnične poštne položnice ček. rač. št. 15.275. Na položnicah so označena imena članov ter iznos letne članarine. P. n. članstvo se vljudno naproša, da se položnic takoj ob pričetku nove poslovne dobe posluži ter tako zadosti svoji članski dolžnosti.

Pri tej priliki se člani opozarjajo na sklep zadnjega podružničnega občnega zbora, po katerem morajo člani poravnati članarino najkasneje do konca meseca marca; kdor ne bi do tega roka plačal, ga bomo črtali iz članskega

seznama, obenem pa mu ustavili pošiljanje društvenega glasila. Stroški za do tega roka prejete številke se bodo po potrebi izterjali po pravnem zastopniku.

P. n. člani naj torej že zaradi rednega in neprekinjenega prejemanja društvenega glasila ter zaradi zamudnega in s stroški združenega priganjanja k plačilu izpolnijo svojo dolžnost čimprej s tem, da poravnajo članarino ob pričetku leta — kot je to običaj pri vseh društvih.

Člani, ki bi ne prejeli podružnične poštne položnice s pričujočo številko, pa naj si jo nabavijo pri najbližji pošti, napišejo nanjo ček. rač. št. 15.275 in ime lastnika računa „Čebelarstvo društvo za Slovenijo. Podružnica za Ljubljano in okolico. Ljubljana.“ Položnico je nato popolniti še z iznosom nakazanega zneska ter točnim naslovom vplačnika, nakar naj se jo odda pri najbližji pošti.

Člani ljubljanske podružnice pa lahko članarino za leto 1959 v iznosu Din 35— poravnajo tudi osebno v Društveni čebelarni v Ljubljani. Pri plačilu v DČ naj se blagovoli povedati, da je določeno za ljubljansko čebelarstvo podružnico.

Približno pol ducata članov pa je po podružničnem seznamu še v zaostanku s članarino za leto 1958, četudi so društveno glasilo v redu prejeli ter bili ponovno opozorjeni k plačilu. Prizadeti se v lastnem interesu nujno vabijo, da zamudo v izogib stroškov izterjevanja nemudoma nadoknadijo.

P. n. članstvo naj blagovoli pričujoče opozorilo v celoti vpoštevati!

Vsem članom z medom oblagodarjeno leto 1959!

Srečno in prav medeno novo leto želimo vsem čebelarjem zlasti pa cenjenim tovarišem sotrudnikom.

„Gorenjec“! pošljite nam svoj točni naslov zaradi nakazila sotrudniškega honorarja.

Precej gradiva smo morali odložiti. Vse pride na vrsto. Potrpite, prosimo.

Uredništvo.

Sklep za uredništvo je 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar za društvene namene je naslavljeni na „Slovensko čebelarstvo društvo“ v Ljubljani. Ček. račun št. 11.066. — Blagovne pošiljke (vosek, med) in naročila za čebelarске potrebščine je pošiljati na „Društveno čebelarno“ v Ljubljani, Tyrševa c. 21. Telefon 35-45. Ček. račun št. 15.645. — Društveno tajništvo je v Ljubljani, Poljanska c. 13/I. Telefon 38-38.

Izdajatelj za Slovensko čebelarstvo društvo in urednik: Avgust Bukovec.
Tisk J. Blasnikova nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija d. d. v Ljubljani. Odgovoren L. Mikuš.

Knjige, ki jih ima Čebelarstvo društvo v zalogi:

Napredno, umno in dobičkanosno čebelarstvo zahteva od vsakega čebelarja ogromno strokovnega znanja, ki si ga pa more čebelar pridobiti le z dobrimi knjigami. Zato priporočamo, da si čebelarji nabavijo sledeče knjige, ki jih ima društvo na zalogi:

Donat Jug: Praktični čebelar, obsega 300 strani in 140 slik ter opisuje vso snov, ki jo o čebelarstvu mora vedeti napreden čebelar. Velja v platno vezana din 50.—, mehko vezana din 40.—. Za poštnino je poslati še din 5.— za vsako posamič poslano knjigo.

Prof. Josip Verbič: Čebelne bolezni, ki obsega 48 strani in opisuje, kaj povzroča, kako spoznavamo in zatiramo čebelne bolezni. Jako poučna knjižica bo rešila življenje marsikateri čebelni družini, če se bo čebelar ravnal po njej. Velja din 2.—, za poštnino din 1.—.

Stane Mihelič: Anton Janša, slovenski čebelar, obsega 164 strani in opisuje zgodovino našega čebelarstva in življenje ter delo Janše — očeta slovenskega čebelarstva. Iz spoštovanja, ki smo ga dolžni Janševemu spominu, ne bi smela ta knjiga manjkati v nobeni čebelarski hiši. Velja za člane din 20.—, za nečlane po din 25.—.

Prof. Josip Verbič: Vrednost in poraba medu, priročna knjižica obsega 24 strani in opisuje vse, kar je treba vedeti o vrednosti in porabi medu. Velja le po din 1.50 in je zelo pripravna za reklamo.

Društvo ima na zalogi tudi nekaj nemških knjig, ki jih oddaja po zelo nizkih cenah. To je:

Die Volks- und Mobilzucht der Krainer Biene: spisal Br. Rothschtz. Cena din 2.—. Obsega 68 strani in je neobhodno potrebna za vse, ki se bavijo s kranjiči.

Čebelarji!

*Kdo Vam najbolje postreže?
s čebelarškimi potrebščinami?*

Društvena čebelarna

**v Ljubljani
Tyrševa cesta 21**

ki je domače podjetje in last
Slov. čebelarškega društva.

Ček. račun 15.645 - Telefon 35-45

Največja zaloga čebelarških
potrebščin v dravski banovlni.

**KUPUJE
PRODAJA**

vosek in med po najvišjih
dnevni cenah.

vse čebelarske potrebščine,
najboljše kakovosti, po niz-
kih in solidnih cenah.

**Svojim članom in podruž-
nicam daje primerne po-
puste. - Zahtevajte cenik!**

**Čebelarji, podpirajte z
naročili lastno podjetje**

